

penge, og vi ligger langt, langt over de andre lande målt i procenten af BNI, hurra, hurra! Det er jo ikke det primære mål for Venstre. Det primære mål det er, at vi får så meget som muligt for vores midler. Det er dét, vi skal råbe hurra over.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det sidste var beroligende, for jeg tror ikke, der er nogen, der er uenig i, at vi skal have mest muligt ud af pengene. Det kan vi oven i købet lave en vedtagelse om.

Men jeg vil godt tage fat i den ende, hvor hr. Jens Hald Madsen beskylder nogle af de store organisationer for ikke at være ordentlige nok med deres arbejde. Det er jo det, der bliver sagt, når man siger, at de er for afhængige. Det er klart, at når man får penge fra nogle – det er jo en diskussion, vi har med Venstre i andre sammenhænge – kommer man i lommen på dem i et eller andet omfang. Men til gengæld er der i modsætning til hos Venstre stor åbenhed om, hvordan det foregår, og jeg synes ikke, man kan være det bekendt, og slet ikke efter den meget lange debat, vi har haft om ngo'ernes rolle, som hr. Jens Hald Madsen kun i begrænset omfang har deltaget i.

Men efter den meget lange debat synes jeg alligevel, det er lidt groft bare at køre i den rille i grammofonpladen, for det er uden anden dokumentation, end at det arbejde naturligvis også fremover vil afhænge af, om der er det samarbejde med Danida, der er i dag. De kan ikke lave det, hvis de ikke har Danidas støtte, men den sikrer vi jo herindefra, og jeg synes, man skal konkretisere sine beskyldninger, for ellers er de for grove.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det kan da godt være, at det er højtaleranlægget, der stadig ikke er helt i orden. Men jeg hørte det altså præcis på den måde, at hr. Jens Hald Madsen sagde, at vi endnu en gang er blevet snydt for en international post, og så er det jeg spørger: Hvem er blevet snydt? Hvem har snydt os? Og hvilke andre gange er vi blevet snydt?

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Hald Madsen i, at vi selvfølgelig skal gøre noget for at få så meget som muligt ud af vore midler. Men hvis vi gør det, og hvis vi lykkes med det, er det vel også en elementær kendsgerning, at

man vil få mere ud af at tage 1 pct., end man vil få ud af at tage 0,8 pct. Så enkelt er det vel, så det, man foreslår fra Venstres side, er, at vi skal have mindre ud af det.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg har et spørgsmål til Venstres ordfører på baggrund af indlægget her, hvor Venstres ordfører siger, at man har brug for udviklingskontrakter med udviklingslandene. Jeg kunne godt tænke mig at bore lidt i, hvad det er for et revolutionerende oplæg, Venstre er kommet med, og hvori den specifikke forskel består mellem det arbejde og den strategi, der foreligger nu med partnerskabstanken, der jo er meget centralt placeret, og hvor begge parter – både udviklingslandet og Danmark – forpligter sig til nogle fælles mål og forpligter sig til nogle forskellige ting.

Hvad er forskellen? Er det en strid om ord, vi har her, eller hvad er det revolutionerende nye i Venstres oplæg? Er det revolutionerende nye i Venstres oplæg ikke, som det fremgår af pressen i dag, at man må flytte fokus fra de dårligst stillede og mindst udviklede lande over til de udviklingslande, som klarer sig bedre? Er det dét, som er det revolutionerende? Hvis det er dét, der er forskellen, synes jeg, at Venstres ordfører må forklare, hvordan vi så hjælper de allerfattigste befolkningsgrupper og de lande, der i dag ikke er en del af den globale økonomi.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg er meget ked af, at fru Margrete Auken opfatter det sådan, at jeg beskylder ngo'erne for at lave et dårligt stykke arbejde; tværtimod.

Men det, der har været diskussion om, er spørgsmålet om finansiering og spørgsmålet om folkelig opbakning. Jeg er helt sikker på, at fru Margrete Auken har samme opfattelse som jeg, nemlig at noget af det vigtigste for os i Folketinget er at sørge for, at befolkningen også støtter de gode intentioner bag ydelsen af bistand, og det gør man altså bare ikke ved kun at betale over skattebilletten for sin dårlige samvittighed eller købe en ulandskalender. Det gør man ved også at deltage aktivt og være engageret i det, og det er dét, jeg appellerer til.

Jeg mener faktisk, at finansieringsformen er et problem set i forhold til det ansvar, som vi også skal pålægge den danske befolkning. Jeg mener faktisk, at når vi giver mange penge i for-